Diumenge 25 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 20,1-16): En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Perquè el regne dels cels és semblant a un amo de casa que sortí a primera hora del matí a contractar operaris per a la seva vinya. Havent quedat d'acord amb els operaris en un denari al dia, els envià a la seva vinya. I havent sortit cap a l'hora de tèrcia, veié altres que estaven a la plaça ociosos, i els digué: "Aneu també vosaltres a la meva vinya, i el que sigui just us ho donaré". I ells hi anaren. Sortí novament cap a l'hora de sexta i a la de nona, i feu de manera semblant. Cap a l'hora onzena sortí i en trobà d'altres parats, i els digué: "Per què esteu tot el dia ociosos?" Li diuen: "Perquè ningú no ens ha contractat". Els diu: "Aneu també vosaltres a la vinya".

Arribat el vespre, diu l'amo de la vinya al seu administrador: "Crida els operaris i dona'ls el seu salari, començant pels últims fins als primers". I havent vingut els qui havien arribat cap a l'hora onzena, reberen un denari cada un. I venint els primers, pensaven que cobrarien més, però reberen també ells un denari cada un. I prenent-lo, murmuraven contra l'amo de la casa, dient: "Aquests últims han treballat una hora, i els has tractat igual que nosaltres, que hem suportat el pes del dia i de la calor!". Però ell, responent a un d'ells, digué: "Amic, no et faig cap tort. ¿No vas quedar d'acord amb mi en un denari? Agafa el que és teu, i ves-te'n. A aquest últim, vull donar-li com a tu. O ¿no m'és lícit fer amb allò meu el que vull? O ¿el teu ull és dolent perquè jo soc bo?".

Així, els últims seran primers, i els primers últims».

© Albada Editorial / evangeli.net

«¿El teu ull és dolent perquè jo soc bo?»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Espanya)

Avui l'evangelista continua fent la descripció del Regne de Déu segons el mestratge de Jesús, i que és proclamat durant aquests diumenges d'estiu en les nostres assemblees eucarístiques.

En el fons del relat d'avui, la vinya, imatge profètica del poble d'Israel en el Primer Testament, i ara del nou poble de Déu que neix del costat obert del Senyor a la creu. La qüestió: la pertinença a aquest poble, que ve donada per una crida personal a cadascú: «No m'heu elegit vosaltres a mi, sinó que jo us he elegit» (Jn 15,16), i per la voluntat del Pare del cel, de fer extensiva aquesta crida a tots els homes, mogut per la seva voluntat generosa de salvació.

Ressalta, en aquesta paràbola, la protesta dels treballadors de primera hora. Són la imatge paral·lela del germà gran de la paràbola del fill pròdig. Els qui viuen la seva feina pel Regne de Déu (el treball a la vinya) com una càrrega feixuga («hem suportat el pes del dia»: Mt 20,12) i no pas com un privilegi que Déu els fa; no treballen des del goig filial sinó amb el malhumor dels servents.

Per ells la fe és quelcom que lliga i esclavitza, i, calladament, envegen els qui "viuen la vida", ja que conceben la consciència cristiana com un fre, i no pas com unes ales que donen volada divina a la vida humana. Pensen que és millor romandre desocupats espiritualment, més que no pas viure a la llum de la paraula de Déu. Senten que la salvació els és deguda i en són gelosos. Contrasta notablement el seu esperit mesquí amb la generositat del Pare, que «vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat» (1Tm 2,4), i per això crida a la seva vinya, «Ell que és bo per a tothom, i estima entranyablement tot el que ha creat» (Sl 144,9).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Correm, avancem, estem en el camí; que la seguretat venturosa de les coses passades, no ens faci ser menys diligents per a les que encara no hem aconseguit» (Sant Agustí)

- «El diàleg és el nostre mètode, no per astuta estratègia sinó per fidelitat a Aquell que mai es cansa de passar una i altra vegada per les places dels homes fins a l'onzena hora per proposar la seva amorosa invitació» (Francesc)

- «L'amor als pobres és incompatible amb l'amor immoderat a la riquesa o el seu ús egoista» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.445)